

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Оряхово, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ОРЯХОВО в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н.Л.К.

при участието на секретаря А.А.Б.

като разгледа докладваното от Н.Л.К. Гражданско дело № 20211460100507 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

От М. АС. М., ЕГН:*****, с адрес за призоваване с.Остров, обл.Враца, ул., Ч., №5 срещу АЛ. С. В., ЕГН:***** от с.С., обл.Плевен, ул., Ч.М., №13, е предявен иск с правна квалификация чл.127 и чл.143 от СК, за:

- за предоставянето на родителските права по реда на чл.59, ал.2, пр.2 от СК по отношение на малолетните деца А.М.А, ЕГН:***** и С.М.А, ЕГН:***** и определяне на местоживеенето им при ищеца – техния баща М. АС. М. в с.Остров, обл.Враца, ул., Ч., №5;
- за определянето на режим на лични отношения по чл.59, ал.2, пр.4 от СК на майката АЛ. С. В. с децата А.М.А, ЕГН:***** и С.М.А, ЕГН:***** съгласно утвърдената съдебна практика;
- за осъждане на майката АЛ. С. В. да заплаща на малолетните деца А.М.А, ЕГН:***** и С.М.А, ЕГН:***** чрез техния баща и законен представител М. АС. М., месечна издръжка по чл.59, ал.2, пр.5, вр.чл.146 и чл.143 от СК в размер на по 200.00 лева / двеста лева / на всяко дете, считано от предявяване на исковата молба по делото до настъпване на обстоятелства за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва по чл.86, ал.1, изр.1 от ЗЗД върху всяка просрочена вноска до окончателното плащане;

В исковата молба се твърди, че страните са живеели на съпругески начала в продължение на около седем години. Сочи се, че от съвместното съжителство имат две деца А.М.А, ЕГН:***** и С.М.А, ЕГН:*****. Отражено е, че през месец септември 2020г. двамата се разделили, при което ответницата напуснала семейното жилище оставяйки

децата в него и заживяла с друг мъж в с.С..

Твърди се, че отношенията между страните са се влошили до степен на нетърпимост по вина на ответницата, която напуснала семейното жилище, оставила децата на ищеца и не се интересувала от тях почти година.

Ищецът посочва, че работи както на частно, така и в гр.София като строителен работник в „ Инфраструктурно строителство „ АД, гр.София и получава добри доходи.Твърди, че ответницата също работела в гр.София и получавала добри доходи, но въпреки това не отделяла средства за издръжката на децата.

Също така се твърди, че родителите на ищеца също работят, имат добри доходи и му помагат в грижата за децата, включително и със съвети за обучението и възпитанието им.

Отразено е, че ищецът живее с децата в собствен дом в с.Остров, в голяма къща, с отделна детска стая, кухня и др.помещения с мебели, компютър, интернет, телевизор и всички съвременни средства за комуникация и обучение на децата.Сочи се, че родителите на ищеца живеят в съседство и се грижели за децата в негово отсъствие.

Отразено е още, че детето Асен е в първи клас в ОУ „ Христо Ботев „, с.Остров, а детето Сияна посещава детска градина „ Слънчице „, в с.Остров.

По делото е приет социален доклад на Дирекция „ Социално подпомагане „, гр.Оряхово.

В срока за отговор по чл.131 от ГПК, от ответника не е постъпил писмен такъв.

В открито съдебно заседание, ищецът се явява лично и с адв.Цецко Кривачков от АК – Враца.Ответницата редовно призована не се явява и не се представлява.

В съдебно заседание съдът е допуснал до разпит по искане на страните свидетелката Галина Христова Огнянова.

От събраният по делото доказателствен материал, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Децата С.М.А, ЕГН:***** и А.М.А, ЕГН:***** са родени от съвместното съжителство на ищцата и ответника, видно от приложените копия на Удостоверенията за раждане на децата.

Страните живеели на семейни начала около седем години.След раздялата им, ответницата напуснала семейното жилище в гр.Оряхово, а децата продължили да живеят в него заедно с баща си и баба си по бащина линия – св.Г.О.

Децата С. и А., видно от изготвения социален доклад са в добро здравословно състояние и имат личен лекар на територията на с.Селановци, обл.Враца.И двете деца са на възраст, на която подлежат на задължително обучение, като детето Сияна редовно посещава занятия в ДГ „ Слънчице „, с.Остров, а детето Асен е редовен ученик в първи клас в ОУ „ Христо Ботев „, с.Остров.

Както беше посочено и по – горе, след фактическата раздяла на страните, децата се отглеждат от своя баща – ищецът М.М., като живеят в с.Остров, обл.Враца на ул.“ Ч „ №5, като бащата разчита на помощ и подкрепа от своите родители.Основните нужди и потребности на децата от

храна, облекло и подслон са задоволени.

Ищецът работи на трудов договор в сферата на строителството към фирма „Инфраструктурно строителство „, гр.Пловдив, като от понеделник до петък се намира в гр.Пловдив, а всеки петък вечер се прибира в с.Остров.През времето, в което е на работа, основни грижи за децата полага неговата майка – св.Г.О.

В изготвения по делото социален доклад е посочено, че по данни на бащата жилището, в което се отглеждат децата представлява къща в добро техническо състояние, което жилище е електрифицирано и водоснабдено, отопляващо се чрез камина на твърдо гориво и състоящо се от три стаи, коридор, кухня, баня и тоалетна.Посочено е, че жилището е обзаведено с всичко необходимо за бита и отглеждането на децата, както и, че за децата има пригодена самостоятелна стая.

От социалния доклад се установява, че децата поддържат добри взаимоотношения с връстници, съученици, съседи и познати, и имат подкрепата на семейството.Установява се още, че е налице емоционална връзка между децата и бащата.Пред социалните работници ищецът е бил категоричен, че не възпрепятства срещите на майката с децата, като е обяснил, че след като майката е напуснала дома им е спряла да контактува с децата и не е изразявала желание за срещи, въпреки възможността.

Социалният работник е установил, че взаимоотношенията между страните са влошени, като двамата не били общували повече от една година.

В заключение отдел „Закрила на детето“ при Д„СП“ гр.Оряхово дават становище, че са задоволени основните нужди и потребности на децата С. и А., както и че са им осигурени добри условия за тяхното развитие и възпитание.Отразено е, че се наблюдава заинтересованост от страна на бащата спрямо родителските права за децата, както и, че е налице желание и възможност да полага грижи за тях.В интерес на децата е да имат чести контакти с родителя, при когото не живеят и той да участва активно в тяхното отглеждане и възпитание.

От така изложената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл.127, ал.2 от СК е за определяне местоживеенето на децата, упражняването на родителските права върху тях, определяне режим на лични отношения на децата с родителя при когото не живеят и издръжката за отглеждането на децата.

В това производство се изследва изключително интересът на детето, като в този смисъл ирелевантни са обстоятелствата относно причините за настъпилата фактическа раздяла и чия е вината за това, освен ако взаимоотношенията между родителите не рефлектират върху отношението им към децата.

При определянето на родител, който еднолично ще упражнява родителските права, следва да се държи сметка за интересите на детето.В понятието „интереси на детето“ се включват необходимостта от правилното му отглеждане и възпитание, създаване на трудови навици и дисциплинираност, подготовка за общественополезен труд.В това понятие влизат и материалните интереси на детето – обезпечаване на жилище, битови

условия, управление на имуществото и грижи за съхранението му, представителство и други. От значение за определяне на мерките по упражняване на родителските права е съвкупността от обстоятелствата на разглеждания случай, които са от най - разнообразно естество: възпитателски качества на родителите, полагане на грижи и умения за възпитаване на децата, желанието на родителите, морални качества на родителя, социално обкръжение, помощ от трети лица, жилищно - битови и други материални условия на живот, възраст и пол на детето, привързаност между детето и родителите. Всички тези обстоятелства следва да бъдат преценени в съвкупност и с оглед на конкретните обстоятелства по делото.

От събраните по делото доказателства се установява, че след фактическата раздяла на родителите, цялостните грижи по отглеждането и възпитанието на децата Сияна М.а и Асен М. е поел бащата. Същият е осигурил нормални битови условия и социално обкръжение на децата, проявява желание и заинтересованост да продължи да полага такива грижи. Социалното обкръжение, жилищно – битовите и другите материални условия на живот при бащата, допълнително благоприятстват за правилното формиране на личността на децата. Социалната среда, в която предстои да живеят децата е в зависимост от обкръжението на родителя, на когото ще се предостави упражняването на родителските права, като в тази насока, съдът счита, че благоприятна за развитието на децата е социалната среда в дома на бащата, където децата са живели до настоящия момент. Също така се установи, че в жилището на бащата са осигурени нормални условия за отглеждане на децата. Освен това същият може да разчита и на помощта на свои близки при отглеждането на детето, като в тази насока М.М. е бил и до настоящия момент е подпомаган от своята майка, което несъмнено е обстоятелство, увеличаващо възможностите им за лични грижи. От социалния доклад се установи наличие на емоционална връзка и взаимна привързаност на децата с техния баща, което е важна предпоставка както за съвместното им живеене с него, така и за самото упражняване на родителските права. Също така съдът намира, че обстоятелството, че през последната година за децата основни грижи е поел бащата, предполага по – силна привързаност именно към него. Също така съдът намира за удачно децата да не бъдат подлагани на значителни промени в обкръжаващата ги среда. Не на последно място единствено от страна на бащата М.М. е изявена и готовност да отглежда и възпитава децата – указание за неговата загриженост и желание да изпълнява родителския си дълг.

С оглед гореизложеното съдът намира, че между бащата и децата С. и А. е създадена стабилна емоционална връзка на привързаност и доверие, че бащата разполага с родителски капацитет за отглеждане на децата и им е осигурил подходящи условия за тяхното отглеждане, осигурил им е и основните нужди и потребности. Децата се отглеждат в подходяща за развитието им среда, чувстват се подкрепяни и спокойни, създадена е стабилна връзка между децата и бащата, поради което откъсването им от тази среда би могло да се отрази неблагоприятно върху тяхното развитие. Към момента на подаване на исковата молба децата са записани в учебни заведения на територията на с.Остров, обл.Враца, имат свой кръг от връстници, съученици, съседи и познати, с които поддържа добри взаимоотношения, посещават редовно учебните занятия, изградили са умения

за организиране на ежедневието си и степенуване на задачите по приоритет и една промяна по отношение на местоживеенето им и преместването им в друго населено място, съпроводено с откъсване от бащата и средата, в която живеят от раждането си, от приятелите и роднините си, би могло да се окаже изключително стресиращо за тях и негативно за емоционалното им развитие.

От друга страна, както беше отразено и по – горе, под „ интерес на децата „ по смисъла на действащия СК, следва да се разбират всестранните интереси на децата по тяхното отглеждане и възпитание, създаване на трудови навици и дисциплина, подготовка за общественополезен труд и изобщо изграждането на всяко дете като съзнателен гражданин. В това понятие влизат и материалните интереси на детето – обезпечение на жилище, битови условия, управление на имуществото и грижи за съхранението му, каквито видно от изготвения социален доклад са налице при бащата. От друга страна по делото липсват каквито и да е доказателства за това, с какви условия и възможности за отглеждане на децата разполага тяхната майка.

В заключение следва да се отбележи, че от събраните по делото доказателства се установява, че децата С. и А. се чувстват добре и спокойни в семейната среда на бащата, като особено важна е изградената между баща – деца емоционална връзка, която според съда не бива да бъде разкъсвана на този етап от развитието на децата, с оглед съхраняване на тяхното спокойствие и сигурност, а по този начин – създаване на възможност за тяхното правилно отглеждане и възпитание.

Налага се извода, че по – добри условия за отглеждане на децата С. и А. притежава бащата, който полага лични грижи по отглеждането и възпитанието на децата, осигурил е нормални битови условия и социално обкръжение на децата, проявява желание и заинтересованост да продължи да полага такива грижи.

Именно поради гореизложеното съдът намира, че в интерес на децата С. и А. е да останат да живеят при бащата, където преимуществено са били отглеждани, като на същия следва да се предостави упражняването на родителските права върху децата.

Относно режима на лични отношения на майката с децата С. и А.:

Доколкото упражняването на родителските права върху децата от единия родител би лишило другия от възможност да контактува с тях, то следва да бъде определен режим на лични отношения.

Упражняването на родителските права от единия родител не означава, че другият се лишава от тях, нито че се освобождава от родителските си задължения. За да участва в живота на децата, на този родител следва да се осигури възможност да поддържа лични отношения. Както при определяне на мерките относно упражняване на родителските права, така и при регламентиране на мерките за лични отношения, приоритетни са интересите на самите деца, а несъмнено най - добрият интерес на децата не може да бъде постигнат без общуване с родителя, комуто не са предоставени родителските права. Нито законът, нито съдът обаче са в състояние да изпълнят със съдържание отношенията родител - дете, поради което и целта на наложения със съдебното решение режим на лични контакти е ограничена до намаляване на негативните последици за децата.

В случая, основният въпрос, който се поставя е какъв да бъде режима, за да бъде гарантиран интереса на децата и съответно, какви подходящи защитни мерки за осигуряване изпълнението на решението по смисъла на чл.59, ал.8 от СК да се определят.

Съдът намира, че в случая следва да се определи режим на лични отношения, който би позволил на двете деца да прекарват време с родителя, при когото не живеят. Отчитайки това обстоятелство, съдът счита, че най – удачно е да определи режимите, както следва – майката да взема децата при себе си всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00 часа в събота до 16.00 часа в неделя с преспиване, дните от първата половина на новогодишните ваканции и дните от втората половина на пролетните ваканции, както и един месец през лятото, който да не съвпада с платения годишен отпуск на бащата.

Съдът намира, че именно този режим на лични контакти ще влияе положително върху развитието на децата и ще спомогне за утвърждаването на нормални отношения както между самите деца, така и между тях и родителя, на когото не са предоставени родителските права, като не е необходимо личните контакти да се осъществяват в присъствието на трето лице.

Относно издръжката на децата:

При положение, че единият родител / ищецът / ще упражнява родителските права, пряко неангажираният в отглеждането и възпитанието на детето родител / ответникът / следва да бъде осъден да заплаща издръжка.

Разпоредбата на чл.143, ал.2 от СК визира, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Съгласно разпоредбата на чл.142, ал.1 от СК, размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи. Чл.142, ал.2 от СК вменява безусловно задължение на родителя да заплаща на детето си месечна издръжка една четвърт от размера на минималната работна заплата.

Издръжката представлява основано на закона задължение за определени членове към други членове от семейния кръг. Семейно - правния характер на издръжката е съпътствана от имуществен елемент, защото задължението за даване на издръжка е парично, а чрез иска за присъждане на издръжка се постига удовлетворяване на имуществени права на нуждаещия се от издръжка и е насочен срещу имуществената сфера на ответника.

Ето защо съдът следва да осъди А.С. Васкова да заплаща ежемесечна издръжка на ненавършилите пълнолетие деца С. и А., като размерът следва да се определи съобразно критериите и рамките, визирани в чл.142 от СК, а именно съобразно нуждите на децата и възможностите на дължащите издръжка родители, както и, че минималната издръжка е равна на една четвърт от минималната работна заплата.

На децата на страните следва да се осигурят необходимите битови условия и средства, които да им гарантират нормален живот и развитие. При определяне размера на издръжката съдът следва да изхожда от нуждите на детето от алименти и средства за физическо и духовно развитие, както и

възможностите на майката и бащата да дават издръжка. Двата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, съобразно възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и непосредствените грижи на родителя, на когото е предоставено за отглеждане и възпитание детето.

По делото не са представени безспорни доказателства за доходите, които получават страните.

По отношение на децата С. и А., грижата за непосредственото им отглеждане и възпитание е поел изцяло бащата, без прякото участие на ответника. Съдебната практика е постоянна в становището си, че издръжката се определя за един бъдещ период от време и целта ѝ е да задоволи максимално нуждите на децата, съобразявайки и възможностите на родителите. Във всички случаи обаче приоритетът е интересът на детето.

Безспорен е фактът, че родителите следва да заплащат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца. Неоспорим е и фактът, че ответницата е в трудоспособна възраст и е длъжна да заплаща средства, нужни за издръжката на децата ѝ. С оглед възрастта, в която се намират децата – 5 и 7 години, потребностите им нарастват, а оттам нараства и необходимостта от средствата за задоволяване на нуждите им, към които следва да бъдат добавени и разходите за задоволяването на специални образователни и други потребности на децата. Съдът намира, че ответницата, предвид данните по делото и предстоящото увеличение на минималната работна заплата от 01.04.2022г., когато се предвижда размерът ѝ да бъде определен на 710.00 лева, е в състояние да заплаща издръжка в минималния, установен от закона размер, а именно - 177.50 лева, като за разликата над 177.50 лева до пълния претендиран размер от 200.00 лева, искът следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

Предвид разпоредбата на чл.72 от ЗЗД, издръжката следва да се присъди ведно със законната лихва върху всяко просрочено задължение, считано от първия ден на месеца следващ този, за който се дължи.

Предвид императивната разпоредба на чл.242, ал.1 от ГПК, следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената издръжка.

С оглед изхода на делото ответницата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на Оряховският районен съд и следващата се държавна такса за иска по чл.143 от СК в размер на 511.20 лева / петстотин и единадесет лева и двадесет стотинки /, както и сумата от 05.00 лева, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОСТАНОВЯВА родените от съвместното съжителство на М. АС. М., ЕГН:***** от с.Остров, обл.Враца, ул.“ Ч „, №5 и АЛ. С. В., ЕГН:*****, с адрес с.С., обл.Плевен, ул., Ч.М. „, №13 малолетни деца – С.М.А, ЕГН:***** и А.М.А, ЕГН:*****, да живеят при бащата М. АС. М., ЕГН:*****, като определя местоживее на децата в с.Остров,

обл.Враца, ул.“ Ч „, №5.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на малолетни деца – С.М.А, ЕГН:***** и А.М.А, ЕГН:***** на бащата М. АС. М., ЕГН:***** от с.Остров, обл.Враца, ул.“ Ч „, №5.

ОПРЕДЕЛЯ режим за осъществяване на лични отношения на малолетните деца С.М.А, ЕГН:***** и А.М.А, ЕГН:***** с майката АЛ. С. В., ЕГН:*****, с адрес с.С., обл.Плевен, ул., Ч.М. „, №13, както следва – майката да взема децата при себе си всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00 часа в събота до 16.00 часа в неделя с преспиване, дните от първата половина на новогодишните ваканции и дните от втората половина на пролетните ваканции, както и един месец през лятото, който да не съвпада с платения годишен отпуск на бащата.

ОСЪЖДА АЛ. С. В., ЕГН:*****, с адрес с.С., обл.Плевен, ул., Ч.М. „, №13 да заплаща на детето си С.М.А, ЕГН:*****, чрез неговия баща и законен представител М. АС. М., ЕГН:***** от с.Остров, обл.Враца, ул.“ Ч „, №5, месечна издръжка в размер на 177.50 лева / сто седемдесет и седем лева и петдесет стотинки /, считано от датата на предявяване на иска – 15.09.2021г. до настъпване на законни основания за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над 177.50 лева / сто седемдесет и седем лева и петдесет стотинки / до пълния претендиран размер от 200.00 лева / двеста лева / като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА АЛ. С. В., ЕГН:*****, с адрес с.С., обл.Плевен, ул., Ч.М. „, №13 да заплаща на детето си А.М.А, ЕГН:*****, чрез неговия баща и законен представител М. АС. М., ЕГН:***** от с.Остров, обл.Враца, ул.“ Ч „, №5, месечна издръжка в размер на 177.50 лева / сто седемдесет и седем лева и петдесет стотинки /, считано от датата на предявяване на иска – 15.09.2021г. до настъпване на законни основания за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над 177.50 лева / сто седемдесет и седем лева и петдесет стотинки / до пълния претендиран размер от 200.00 лева / двеста лева / като неоснователен и недоказан.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената издръжка на основание чл.242, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА АЛ. С. В., ЕГН:*****, с адрес с.С., обл.Плевен, ул., Ч.М. „, №13 да заплати по сметка на РС - Оряхово сумата в размер на **511.20 лева** / петстотин и единадесет лева и двадесет стотинки /, представляваща държавна такса върху присъдения размер на издръжката, както и сумата от 05.00 лева, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за присъждане на разноски по делото.

В частта, с която е допуснато предварително изпълнение, решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред ОС – Враца в едноседмичен срок от съобщаването му на страните съгласно чл.244 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО в останалата си част подлежи на обжалване пред Врачанския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Оряхово: _____